

aabenlyst frem i Kampen. Jeg kan derfor ikke erkende, at det ærede Medlem har Ret i, at der har været Vekslen mellem Partierne i den Henseende. — Saa sagde det ærede Medlem, at han vilde sætte Pris paa, om vi kunde blive paa det bestaaende Grundlag. Det glædede mig, at det ærede Medlem nu kom tilbage til det bestaaende Grundlag. Jeg tvivler ikke paa, at han befinder sig bedst der, men han var ogsaa lige saa varmt for Sagen, da man var borte fra det bestaaende Grundlag. Da der var Forslag fremme om to Valgklasser, anbefalede han ogsaa det varmt, men nu er han kommen tilbage til det bestaaende Grundlag og ønsker, at ogsaa vi andre ville være tilfredse dermed. Jeg tror ikke, at denne Anbefaling for Forslaget er heldig for dets Fremgang i dette Ting. Det vil jeg i alt Fald ikke ønske, thi denne Anbefaling varsler ikke om, at det indeholder noget godt, set fra et oppositionelt Standpunkt. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich) fremkom ogsaa med en Del Bemærkninger med Hensyn til mit Standpunkt over for Forslaget, idet han sagde, at vi stode over for at bevare den almindelige Valgret. Nej, det ærede Medlem maa virkelig undskylde: det, man ikke har, kan man ikke bevare. Jeg erkender ikke, at vi have den almindelige Valgret til Borgerrepræsentationen, og det ærede Medlem vil ikke rettelig kunne forsvare at sige, at vi have den. Der hviler en Skattecensus paa disse Valg, og saa længe den er der, have vi ikke almindelig Valgret til Borgerrepræsentationen. Følgelig staa vi heller ikke her for at bevare den. Sagen er, at vi, som det ærede Medlem ogsaa rigtig sagde, staa her for at bevare det, vi have, men det bliver noget andet. Nej, vi skulle se at komme til den almindelige Valgret. Naar man saa siger, at det er naturligt, at Skatten virkelig bliver betalt, og at man ikke maa forlange, at man skal kunne udøve Valgretten, før den er betalt, saa er det ganske naturligt for dem, som sætte Skattecensus højest som Betingelse for Valgret, for dem, som sætte Pengene over Menneskene, og som sige, at Valgretten skal være knyttet til en vis social Velstilling, en vis Besiddelse. For dem er det naturligt at sige, at dette skal være det første. Det er Bourgeoisiets Princip. Det har der været talt om tidligere her i Salen, og det holdt det ærede Medlem nu paa. Det har han selvfølgelig Lov til, men jeg staa paa den almindelige Valgrets Standpunkt og siger, at dette ikke er for mig det væsentligste. Jeg siger, at

man skulde vogte sig for at gøre Uret paa nogen Maade, og jeg er vis paa, at der vil blive gjort Uret mod mange Mennesker, dersom det Princip med Hensyn til Skatten bliver gennemført, som er nedlagt i Forslaget. — Med det samme, jeg er herved, skal jeg svare den højtærede Minister paa hans Bemærkninger med Hensyn til det, jeg havde fremdraget om den nu gældende Lovs første Behandling her i Tinget i 1864—65, og den Indvending mod Forslaget, som det da blev forelagt, at der saa skulde være betalt Skat i 2 Aar. Jeg vil sige til den højtærede Minister, at denne Indvending ikke — saa vidt jeg har haft Lejlighed til at undersøge Forhandlingerne — er fremkommen; jeg har ikke kunnet finde noget derom. Derimod er der fremkommet den Indvending, som jeg har anført i Dag mod dette Princip. Den Folketingsmand, som gjorde det gældende, gjorde det netop ud fra det Synspunkt, at der var en saadan Fluktuation i de sociale Forhold her i Kjøbenhavn, at det var urigtigt at indføre et saadant Princip om, at Skatten skulde være betalt. Saa sagde den højtærede Minister ogsaa, at han troede, at det vilde være vanskeligt for mig at godtgøre — og det sagde i øvrigt ogsaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds — uden ved løsrævne Citater af den tidligere Minister Ingerslev, at han, som jeg nævndede, skulde være enig med mig i mit Syn paa Valgretsspørgsmaalet. Jeg har ikke et eneste Øjeblik hævdet, at den tidligere Minister var enig med mig i mit principielle Syn paa Valgretsspørgsmaalet, og heller ikke, at han var enig med mig i denne Sag, men jeg hævdede bestemt over for den højtærede Minister — og han vil kunne overbevise sig derom ved at undersøge den paagældende Ministers Udtalelser — at de Udtalelser, jeg har citeret, fremkom ikke i Anledning af det Forslag, han havde forelagt, men udelukkende i Anledning af Udtalelserne om det Grundprincip, der blev præciseret af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage). Det er saaledes ikke noget løsrævet Citat, men en sammenhængende Erklæring af ham over for den Tanke, det ærede Medlem da fremsatte, og det er det, som nu ligger til Grund for Forslaget. Den højtærede Minister opfordrer os til at vise Resignation med Hensyn til Valgretten og derfor sørge for at faa dette Forslag ført igennem. Jeg vil dertil svare, at den højtærede Minister vel er bleven saa vant til, at vi resignere her i Tinget og i det hele taget i Oppositionen, at han antager, at vi